RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 102.584 van 17 januari 2002
in de zaak A. 108.696/VII-24.300.

In zake : de n.v. SUN WAH Supermarkt,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SUN WAH Supermarkt op 9 augustus 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 12 juli 2001 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarbij het beroep ingediend door de stad Brussel tegen de beslissing van 9 februari 2001 van het milieucollege, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de verzoekende partij voor de exploitatie van een winkel voor kleinhandel gelegen Zwarte Lievevrouwstraat 2/4 te 1000 Brussel op alle verdiepingen, ontvankelijk en gegrond wordt verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. PISON die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DE BORMAN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Rechtspleging</u>

Overwegende dat de door de verwerende partij ingediende nota buiten de bij artikel 11 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalde termijn werd ingediend; dat dit stuk derhalve uit de debatten moet worden geweerd;

2. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de verwerende partij heeft nagelaten het administratief dossier neer te leggen; dat het relaas van de verzoekende partij op het eerste gezicht niet kennelijk onjuist voorkomt; dat de Raad van State voor het onderzoek van de voorliggende vordering dan ook zal uitgaan van de versie van de feiten die door de verzoekende partij in haar verzoekschrift wordt gegeven, en die hierna integraal wordt hernomen :

De verzoekende partij is eigenaar van de gebouwen en van een winkel voor kleinhandel, gelegen Zwarte Lievevrouwstraat 2/4 te 1000 Brussel op alle verdiepingen.

Dit gebouw was oorspronkelijk ook geconcipieerd als “Grand Magasin”, zoals blijkt uit de originele bouwplannen van 27 april 1888.

De verzoekende partij had voordien nog op 14 september 1983 een bouwvergunning aangevraagd voor de verbouwing van het gebouw, waarbij de handelsbestemming niet gewijzigd diende te worden, zoals blijkt uit het statistisch formulier “gebouwen uitsluitend of hoofdzakelijk bestemd voor een ander gebruik dan voor huisvesting”. Noch de gemachtigde ambtenaar had in zijn advies van 16 januari 1984 omtrent de bestemming van het gebouw opmerkingen, noch de stad Brussel bij de aflevering van de bouwvergunning van 3 februari 1984.

De verzoekende partij verzorgt zelf rechtstreeks de import van alle mogelijke producten uit China, gaande van servies tot etenswaren en verkoopt deze zelf in haar twee winkels in Brussel en Antwerpen. Om deze redenen dient zij te beschikken over relatief grote opslagplaatsen, daar de voorraad sterk fluctueert, afhankelijk van de overzeese leveringen. Zij kan dus niet steunen op de dagelijkse bevoorrading door leveranciers, en kleinere overzeese leveringen zijn een onverantwoorde en onbetaalbare meerkost.

Om deze redenen vroeg zij dan ook een milieuvergunning bij de stad Brussel voor alle verdiepingen, nl. het gelijkvloers als verkoopruimte en de vier bovengelegen verdiepingen als stockageruimte.

Het college van burgemeester en schepenen (van de stad Brussel) beslist op 26 oktober 2000 om enkel een milieuvergunning voor de kelder, het gelijkvloers en de eerste verdieping af te leveren en voor de hogere verdiepingen (2, 3, 4 en hoger) de milieuvergunning te weigeren.

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij genotificeerd bij schrijven van 31 oktober 2000 en ontvangen op 8 november 2000.

Per aangetekend schrijven van 29 november tekende de verzoekende partij beroep aan bij het milieucollege en stelde hierbij het volgende :

> "De milieuvergunningsaanvraag werd door het College van Burgemeester en Schepenen gedeeltelijk geweigerd, omwille van de volgende redenen.
>
> 1. Tijdens het openbaar onderzoek werden er vier bezwaren opgetekend, die verkeerdelijk stelden dat de grootte van de opslagplaatsen niet aangepast zou zijn aan de plaatselijke omstandigheden, dat er onvoldoende plaats zou voorbehouden zijn voor het lossen en laden van vrachtwagens en dat de goederen vaak op het voetpad zouden worden opgestapeld waardoor de doorgang voor de voetgangers onmogelijk zou worden.
>
> Bovendien drong het 'ARAU' er op aan dat de verdiepingen zouden gebruikt worden als woningen, waarbij 'ARAU' in de veronderstelling was dat het gebouw een woonsttypologie zou presenteren.
>
> Beroepster bestrijdt deze zienswijze ten zeerste; er kan om te beginnen geen sprake zijn van enige onaangepastheid aan de omgeving of enige woonsttypologie. De gebouwen hebben immers nooit dienst gedaan als woningen, waarvoor nog steeds navraag kan gedaan worden bij de Dienst Bevolking. Bovendien zijn het de nu reeds aanwezige winkels waarvan de toeleveranciers ofwel van de laad- en losplaats voorzien voor het perceel van beroepster gebruikmaken ofwel dubbelparkeren. Dat de goederen op het trottoir zouden gestapeld worden is een louter hypothese, zonder enige grondslag.
>
> 2. Dat een aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning werd ingediend in 1995 en deze aanvraag woningen voorzag van de derde tot de zesde verdieping, is in deze irrelevant daar beroepster reeds eerder blijk had gegeven afstand te doen van deze bouwaanvraag.
>
> 3. Dat de activiteit van groothandel niet verenigbaar is met die van de omliggende handels- en horecazaken omwille van de grootte van de opslagplaatsen en de hinder veroorzaakt door de vracht- en bestelwagens is op twee manieren niet correct. Het gaat hier niet over een 'groothandel', maar over een supermarkt, bovendien kan er geen sprake zijn van extra overlast, gezien de

vroeger reeds bestaande bestemming van het perceel. Wanneer verschillende verdiepingen toch zouden voorzien worden voor bewoning, heeft dit ongetwijfeld ook een impact op de verkeersdrukte en parkeerproblemen in de straat.

4. Het gewestplan, dat de zone omschrijft als zijnde gemengd woon- en bedrijfsgebied en gebied van culturele, historische en/of historische waarde vormt geen enkele planologische hinderpaal voor het gebruik van de verdiepingen als stockageruimte.

Om deze redenen verzoekt beroepster het Milieucollege voorafgaandelijk gehoord te worden samen met haar raadsman, en haar de milieuvergunning te verlenen zoals deze werd aangevraagd".

Het milieucollege verklaart bij beslissing van 9 februari 2001 het beroep van de verzoekende partij ontvankelijk en gegrond. De beslissing wordt aan de verzoekende partij genotificeerd bij schrijven van 9 februari 2001. Dit besluit is als volgt gemotiveerd :

"(dat) volgens het gewestplan de inrichting gelegen is in een gemengd woon- en bedrijfsgebied en gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde;

Overwegende dat in het stadsarchief dat de beroepster raadpleegde op het departement Stedenbouw van de Stad Brussel er nergens sprake is dat de verdiepingen van het gebouw ooit gebruikt werden als woningen zodat het gebouw niet als woonsttypologie kan bestempeld worden; er is dan ook geen planologische hinderpaal voor het gebruik van de verdiepingen als stockageruimte;

Overwegende dat het hier wel degelijk een winkel betreft met ruime opslagplaatsen voor de goederen, die meestal rechtstreeks uit China worden ingevoerd;

Overwegende dat in de aanpalende straat plaatsen voorbehouden zijn voor het lossen en laden van vrachtwagens;

Overwegende dat volgens artikel 1, A, a, 12 het verboden is in de opslagplaatsen ontvlambare vloeistoffen en producten binnen te brengen of op te slaan, zodat de tekst in artikel 1, B, 3 en 11 moet geschrapt worden;

Overwegende dat tijdens de hoorzitting gebleken is dat er nog belangrijke aanpassingen moeten gebeuren om te beantwoorden aan de voorwaarden opgenomen in het advies van de Brusselse brandweer, en dat deze zouden moeten verwezenlijkt worden binnen een redelijke termijn;

Overwegende dat de n.v. SUN WAH SUPERMARKET desaangaande een voorstel heeft laten geworden;

Overwegende dat het dan ook aangewezen is de tekst van het vierde laatste lid van artikel 1 aan te passen;

Overwegende dat het gebruik van de verdiepingen 2, 3 en 4 als opslagruimten kan toegestaan worden";

Het milieucollege brengt dan ook de volgende wijzigingen aan in artikel 1 van het besluit van de stad Brussel :

"2.1. Artikel 1, 1° lid wordt vervangen door de volgende tekst : 'De aangevraagde vergunning wordt verleend voor een winkel voor kleinhandel op het gelijkvloers en voor opslagplaatsen in de kelder, op de gelijkvloers en op de eerste, tweede, derde en vierde verdieping, onder voorwaarde zich stipt te

gedragen naar de aanwijzingen van hierbij gevoegde plannen, alsook volgende voorschriften na te leven'.

2.2. Artikel 1, A, b, 1 wordt vervangen door de volgende tekst : 'het opslaan van goederen is toegestaan in de kelder, op het gelijkvloers en op de eerste, tweede, derde en vierde verdieping'.

2.3. In artikel 1, B, 3 wordt de tekst : 'De voorraden lucifers, ontvlambare materialen en de afvalstoffen worden in speciale lokalen bewaard, die uitsluitend voor dat doeleinde worden gebruikt' geschrapt.

2.4. Artikel 1, B, 11 wordt geschrapt.

2.5. Het vierde laatste lid van artikel 1 wordt vervangen door de volgende tekst : 'De nodige veiligheidsvoorzieningen, in het bijzonder degene die opgenomen zijn in de hierbij toegevoegde 'Geplande werken & tijdsschema', moeten uitgevoerd worden ten laatste voor eind augustus 2001'."

De secretaris en de eerste schepen van de stad Brussel dienden op 14 maart 2001 beroep in tegen deze beslissing. De verzoekende partij verkreeg kennis van dit beroep d.m.v. een aangetekend schrijven van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest van 20 maart 2001.

De stad Brussel baseert dit beroep vooral op de reeds eerder gemaakte bezwaren, die aan de basis lagen van de eerste gedeeltelijke weigering van vergunning en voegt hier nog aan toe dat het ontbreken van een planologische hinderpaal voor haar part niet betekent dat de opslagruimte niet mag beperkt worden in het kader van een nieuwe milieuvergunning en dat zij rekening wenste te houden met de ingediende bezwaren.

Om te garanderen dat de activiteit beperkt blijft tot kleinhandel en om misverstanden in verband met het begrip 'groothandel' te vermijden, verzoekt de stad dat er uitbatingsvoorwaarden worden toegevoegd. Bovendien houdt de stad vast aan haar standpunt dat de gebouwen een woonsttypologie presenteren en dat uit het rijksregister van de bevolking en de handelsgids volgt dat de bovenste verdiepingen bewoond werden.

Verzoekster had reeds, in het kader van haar beroep bij het Milieucollege, bij opzoekingen in het stadsarchief naar de bouwplannen uit de fiches kunnen afleiden dat er bij alle verbouwingen over de jaren heen nooit sprake was geweest van woningen of appartementen, buiten deze van de uitbater zelf. Ook had ze toen vastgesteld dat de stad Brussel reeds sinds geruime tijd over het bouwdossier beschikte en zodoende over de bewijzen beschikte dat het gebouw steeds geconcipieerd is geweest als "Grand Magasin".

In het kader van het beroep van de stad Brussel bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kon de verzoekende partij de originele bouwplannen en de latere wijzigingen inkijken bij de dienst Stedenbouw van de stad. Hieruit bleek ten eerste dat er plannen ontbraken van net die betwiste verdiepingen en ten tweede dat ook later nooit appartementen gebouwd zijn.

De bewoning die er volgens de uittreksels van het bevolkingsregister geweest is was occasioneel, beperkt in tijd en in aantal en beperkte zich bovendien tot het appartement van de uitbater en de zolderkamers. Hieruit kan dan ook geenszins de verplichting voor de verzoekende partij afgeleid worden om op alle bovenste verdiepingen appartementen te bouwen, die moeten voldoen aan de hedendaagse vereisten van comfort en veiligheid en hygiëne.

Op 22 juni deelt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering haar ontwerpbesluit mee. Dit verklaart het beroep ingediend door de secretaris en de eerste schepen van de stad Brussel onontvankelijk. Betreffende de onontvankelijkheid stelt het ontwerpbesluit het volgende :

> "Het beroep werd op 14 maart 2001 door de eerste schepen en de secretaris van de Stad Brussel ingediend, maar in feite heeft het college van burgemeester en schepenen slechts op 19 april 2001 beslist een beroep in te dienen. Noch de eerste schepen noch de secretaris van de Stad Brussel beschikken over de bevoegdheid om namens de Stad het in artikel 81 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen bedoeld beroep in te stellen".

Verrassend genoeg verklaart de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 12 juli 2001 ambtshalve het beroep ingediend door de secretaris en de eerste schepen van de stad Brussel ontvankelijk en gegrond en bevestigt de milieuvergunning afgegeven door de stad Brussel in al haar bepalingen voor zover de bijzondere voorschriften B.2.3. en H.22 van het gewestelijk bestemmingsplan van 3 mei 2001 worden geëerbiedigd.

Over de laattijdigheid van het beroep stelt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nu dat uit de door de stad extra aangebrachte stukken blijkt dat het college van burgemeester en schepenen op 22 februari 2001 beslist heeft een beroep in te dienen, welke beslissing op 23 april 2001 door de gemeenteraad is goedgekeurd. Over het gebrek aan vertegenwoordigingsbevoegdheid van de stadssecretaris en de eerste schepen spreekt het besluit niet meer.

De enige overweging om tot de gegrondheid van het beroep van de stad te besluiten is dat er geen overlegcommissie heeft plaatsgevonden en bijgevolg één van de voorwaarden ontbreekt om de bestemming van de bovenverdiepingen voor de handel toe te staan.

Echter over de grond van de zaak, nl. de planologische toelaatbaarheid van de vergunning rept het bestreden besluit met geen woord.

Dit besluit werd aangetekend verstuurd op 13 juli 2001 en werd door de verzoekende partij ontvangen op 16 juli 2001.

Het is van dit besluit dat de verzoekende partij hierbij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert;

3. <u>Ten gronde</u>

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. <u>Ernstig middel</u>

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel het volgende aanvoert :

> "Tweede middel, genomen uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het algemene motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.
>
> Doordat de bestreden beslissing vaststelt dat er geen overlegcommissie heeft plaatsgevonden, waardoor één van de voorwaarden ontbreekt om de bestemming van de bovenverdiepingen voor de handel toe te staan.
>
> Terwijl artikel 113 en 114 van Ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, zoals van toepassing verklaard door artikel 3, 14° van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen duidelijk stellen dat het het college van burgemeester en schepenen is, die op eigen initiatief het openbaar onderzoek organiseert en na de sluiting van het onderzoek de aanvraag samen met de bezwaren en opmerkingen aan de overlegcommissie overmaakt.
>
> En terwijl hier dan ook sprake is van een manifeste schending van het zorgvuldigheidsbeginsel door het stadsbestuur, waarvan vergunningaanvrager niet het slachtoffer kan zijn en de stad achteraf zelf niet profijt uit kan halen, aangezien 'nemo auditur propriam turpitudinem allegans'.
>
> En terwijl artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen stelt dat opgelegde motivering afdoende moet zijn.
>
> En terwijl een motivering enkel afdoende is indien de opgegeven motieven juist en pertinent zijn (I. OPDEBEECK, A. COOLSAET, Motivering van bestuurshandelingen, die Keure, 1999, p. 152, nrs. 189 e.v.)
>
> En terwijl die pertinentie volledig ontbreekt in de mate dat het stadsbestuur dient gesanctioneerd voor deze nalatigheid en niet verzoekster.
>
> En terwijl het algemene motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur, de norm van de draagkrachtige motivering, is geschonden door te beslissen op grond van rechtens onaanvaardbare motieven (A. VAN MENSEL, Het beginsel van behoorlijk bestuur, Mys & Breesch, 1997, p. 39)

En terwijl de rechtspraak m.b.t. de aansprakelijkheid voor overheidshandelingen zich ontwikkelt in de zin dat ook de interne wettigheid (motieven en doelstelling) kan worden getoetst.

En terwijl de bestreden beslissing een schending van de zorgvuldigheidsnorm uitmaakt, aangezien ze op een klaarblijkelijke manier niet alleen onterecht het beroep van de stad Brussel ontvankelijk verklaart, maar ook klaarblijkelijk onterecht gegrond verklaart.

(...)";

3.1.2.1. Overwegende dat het bestreden besluit het volgende vermeldt met betrekking tot de stedenbouwkundige aanvaardbaarheid van de vergunningsaanvraag:

"Naleving van de stedenbouwkundige voorschriften

Volgens artikel 55, eerste lid, 2° van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen 'moet bij het nemen van iedere beslissing met de volgende elementen rekening worden gehouden : (...) 2° de dwingende bepalingen die van toepassing zijn'.

Volgens artikel 33 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw hebben 'alle bepalingen van het gewestelijk bestemmingsplan bindende kracht en verordenende waarde'.

De overheid moet dus, alvorens een beslissing over de milieuvergunning te nemen, de naleving van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk bestemmingsplan onderzoeken.

Op 3 mei 2001 heeft de Brusselse Regering het gewestelijk bestemmingsplan goedgekeurd.

De SUN WAH Supermarkt is gelegen in een typisch woongebied in een lint voor handelskernen. De bijzondere voorschriften betreffende die woongebieden bepalen wat volgt :

'B.2.3. Buiten de linten voor handelskernen kunnen de benedenverdiepingen van de gebouwen bestemd worden voor handelszaken. De eerste verdieping kan eveneens bestemd worden voor handelszaken wanneer de plaatselijke omstandigheden dit mogelijk maken en nadat de handelingen en werken aan de speciale regelen voor openbaarmaking zullen onderworpen zijn'.

'H. 22 De benedenverdiepingen van gebouwen gelegen in een lint voor handelskernen (...) worden bij voorrang bestemd voor handelszaken. De bestemming van de bovenverdiepingen voor de handel kan slechts worden toegelaten wanneer de plaatselijke omstandigheden dit mogelijk maken en nadat de handelingen en werken aan de speciale regelen van openbaarmaking zullen onderworpen zijn'.

Volgens artikel 3, 14° van de ordonnantie betreffende de milieuvergunningen zijn de 'speciale regelen van openbaarmaking' gedefinieerd zoals volgt :

'de procedure bepaald in de artikelen 113 en 114 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en stedenbouw'.

De artikelen 113 en 114 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw bepalen wat volgt :

'Artikel 113

Wanneer speciale regelen van openbaarmaking worden voorgeschreven, organiseert het college van burgemeester en schepenen een openbaar onderzoek op eigen initiatief (...).

Artikel 114

De aanvraag wordt samen met de bezwaren en opmerkingen en het proces-verbaal van sluiting van het onderzoek binnen vijftien dagen na de sluiting

van het onderzoek aan de overlegcommissie voorgelegd. Deze brengt binnen dertig dagen na de sluiting van het onderzoek haar advies uit'.

We moeten vaststellen dat er geen overlegcommissie heeft plaatsgevonden. Bijgevolg ontbreekt één van de voorwaarden om de bestemming van de bovenverdiepingen voor de handel toe te staan";

3.1.2.2. Overwegende dat het bestreden besluit tot weigering van de milieuvergunning voor de bovenverdiepingen voornamelijk lijkt gestoeld te zijn op de vaststelling dat het volgens dat besluit vereiste advies van de overlegcommissie niet werd ingewonnen; dat de Raad van State, bij gebrek aan enig ontvankelijk verweer van de verwerende partij, met de verzoekende partij, in de huidige stand van het geding vaststelt dat het bestreden besluit zich beroept op een nalatigheid die niet aan de verzoekende partij lijkt te kunnen worden toegeschreven; dat de verwerende partij niet aantoont dat dit gebrek alleen maar tot een weigering van de vergunning kon leiden, en bijvoorbeeld dat zij in beroep oordelend dit gebrek niet kon ongedaan maken door zelf de zaak aan de overlegcommissie voor te leggen of een soortgelijk overleg te organiseren; dat het middel in het licht van de thans voorliggende elementen van de zaak ernstig is ;

3.2. <u>Moeilijk te herstellen ernstig nadeel</u>

Overwegende dat de verzoekende partij in het verzoekschrift tot schorsing concreet aannemelijk maakt dat ten gevolge van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de uitbating van haar inrichting ernstig zal worden bemoeilijkt bij gebrek aan de daartoe noodzakelijke opslagcapaciteit; dat zij aldus aantoont dat zij door die tenuitvoerlegging een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te lijden,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 12 juli 2001 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarbij het beroep ingediend door de stad Brussel tegen de beslissing van 9 februari 2001 van het milieucollege, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de n.v. SUN WAH Supermarkt voor de exploitatie van een winkel voor kleinhandel gelegen

Zwarte Lievevrouwstraat 2/4 te 1000 Brussel op alle verdiepingen, ontvankelijk en gegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien januari tweeduizend en twee, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De Voorzitter,**

A. WIJNANTS. **R. STEVENS.**